VIII kadencja

# KANCELARIA SEJMU
# Biuro Komisji Sejmowych

**PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA**

■ **Komisji do Spraw Unii Europejskiej (nr 253)**

z dnia 20 lutego 2019 r.

## Pełny zapis przebiegu posiedzenia

## Komisji do Spraw Unii Europejskiej (nr 253)

20 lutego 2019 r.

Komisja do Spraw Unii Europejskiej, obradująca pod przewodnictwem posła **Lecha Kołakowskiego (PiS)**, zastępcy przewodniczącej Komisji, rozpatrzyła:

**I. informację o dokumentach, w stosunku do których prezydium wnosi o niezgłaszanie uwag: COM(2019) 6, 7, 9, 15, 16 (w trybie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. roku o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej);**

**II. w trybie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 r. roku o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, informację o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii (4 marca 2019 r.) w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach: COM(2018)296, 438, COM(2017)660;**

**III. w trybie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 r. roku o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, informację o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Środowiska (5 marca 2019 r.) w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach: COM(2018)337, COM(2017)753, COM(2019)38;**

**IV. w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. roku o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady: UE i porozumienie klimatyczne z Paryża – podsumowanie postępów na konferencji COP w Katowicach (wymagane na podstawie art. 21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji na poziomie krajowym i unijnym, mających znaczenie dla zmiany klimatu, oraz uchylającego decyzję nr 280/2004/WE) (COM(2018) 716 wersja ostateczna) i odnoszące się do niego stanowisko rządu;**

**V. w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. roku o współpracy Rady Ministrów z Sej-**

**mem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, Sprawozdanie Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie rozwoju produkcji białek roślinnych w Unii Europejskiej (COM(2018) 757 wersja ostateczna) i odnoszące się do niego stanowisko rządu.**

W posiedzeniu udział wzięli: **Szymon Giżyński** sekretarz stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi wraz ze współpracownikami, **Michał Kurtyka** sekretarz stanu i **Sławomir Mazurek** podsekretarz stanu w Ministerstwie Środowiska wraz ze współpracownikami, **Tadeusz Skobel** podsekretarz stanu w Ministerstwie Energii wraz ze współpracownikami, **Grzegorz Witkowski** podsekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej wraz ze współpracownikami, **Kosma Złotowski** poseł do Parlamentu Europejskiego.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Adam Dudzic** – wicedyrektor Biura Spraw Międzynarodowych, **Agata Jackiewicz** i **Joanna Heger** – z sekretariatu Komisji w BSM; **Bartosz Pawłowski** i **Justyna Łacny** – eksperci ds. legislacji z Biura Analiz Sejmowych, **Dorota Stankiewicz** i **Mirosław Sobolewski** – specjaliści ds. systemu gospodarczego z BAS.

**Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):**

Otwieram posiedzenie Komisji do Spraw Unii Europejskiej.

Stwierdzam, kworum.

Witam serdecznie wszystkich obecnych członków Komisji do Spraw Unii Europejskiej, posłów Parlamentu Europejskiego, ministrów i towarzyszące im osoby.

Czy są uwagi do porządku dziennego?

Nie widzę, wobec tego stwierdzam, że Komisja przyjęła porządek dzienny.

Przechodzimy do rozpatrzenia pkt I, czyli informacji o dokumentach UE, w stosunku do których prezydium wnosi o niezgłaszanie uwag. Są to następujące dokumenty UE (w trybie art. 8 ust. 2 ustawy) COM(2019) 6, 7, 9, 15, 16.

Czy do wymienionych przeze mnie dokumentów państwo posłowie chcą zgłosić uwagi, czy też zgodnie z wnioskiem prezydium możemy przyjąć je bez rozpatrywania przez Komisję?

Sprzeciwu nie słyszę.

Stwierdzam, że **Komisja postanowiła nie zgłaszać uwag do wymienionych powyżej dokumentów**.

Na tym zamykam rozpatrywanie pkt I.

Przechodzimy do pkt II, czyli rozpatrzenia w trybie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 r. informacji o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii (4 marca 2019 r.) w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach. Rząd reprezentuje pan minister Tadeusz Skobel, podsekretarz stanu w Ministerstwie Energii. Bardzo proszę pana ministra o przedstawienie stanowiska Rzeczypospolitej Polskiej.

Bardzo proszę, panie ministrze.

**Podsekretarz stanu w Ministerstwie Energii Tadeusz Skobel:**

Dzień dobry, panie przewodniczący, dzień dobry państwu.

Propozycja materiału tezowego do wykorzystania (tego, który otrzymałem, który mam do rozmów z państwem, do wskazania, co będzie omawiane) wskazuje na następujące kwestie: podczas pierwszego za prezydencji rumuńskiej w UE posiedzenia ministrów energii planowane jest w zakresie prac legislacyjnych rozpatrzenie następujących trzech projektów legislacyjnych: projektu rozporządzenia PE i Rady w sprawie etykietowania opon pod kątem efektywności paliwowej, przyjęcie tak zwanego podejścia ogólnego w Radzie. W punkcie drugim – projektu rewizji dyrektywy gazowej, informacja prezydencji o stanie prac. Trzecie rozporządzenie – w sprawie instrumentu „Łącząc Europę”, informacja prezydencji o stanie prac.

Przedstawię teraz krótką informację na temat stanowiska Polski w zakresie trzech wyżej wymienionych projektów legislacyjnych.

Projekt rozporządzenia PE i Rady w sprawie etykietowania opon pod kątem efektywności paliwowej i innych zasadniczych parametrów oraz uchylający rozporządzenie nr 1222/2009. Prace nad stanowiskiem Polski w toku negocjacji prowadzi w roli instytucji wiodącej Ministerstwo Przedsiębiorczości i Technologii. Obowiązujące rozporządzenia PE i Rady nr 1222 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie etykietowania opon pod kątem efektywności paliwowej i innych zasadniczych parametrów poprawiło bezpieczeństwo, efektywność paliwową, ekonomiczną i środowiskową transportu drogowego poprzez promowanie paliwooszczędnych, bezpiecznych i cichych opon.

Komisja Europejska w ocenie rozporządzenia nr 1222/2009 stwierdziła, że można jeszcze zwiększyć świadomość konsumentów i znaczenie etykiety przy decyzjach o zakupie, poprawić nadzór rynku poprzez dodanie opon do bazy danych o produktach. Wejście w życie przepisów rozporządzenia przyczyni się do poprawy bezpieczeństwa na drogach poprzez umożliwienie konsumentom bardziej świadomego zakupu opon. Efektywność paliwowa, przyczepność na mokrej nawierzchni, zewnętrzny hałas i pozostałe parametry dotyczące opon to składowe zawarte na etykiecie.

Proponowane rozwiązania zmiany dotyczą: możliwości umieszczenia na etykiecie dodatkowych informacji o oponach przeznaczonych do ośnieżonych lub oblodzonych nawierzchni, zaostrzenia wymogów przedstawienia etykiety w sytuacjach, w których konsumenci nie widzą opon, których kupno rozważają.

Projekt rozporządzenia nie powoduje skutków finansowych dla budżetu państwa, lecz zastępuje obecne rozporządzenie nr 1222/2009. Istnieje już większość niezbędnych struktur i przepisów. Przedmiotowa regulacja zapewnia równe warunki prowadzenia działalności producentom i sprzedawcom w zakresie informacji przekazywanych konsumentom na temat opon. Z wyżej wymienionych powodów Polska popiera przyjęcie podejścia ogólnego wobec tego projektu.

Kolejny projekt to projekt dyrektywy PE i Rady, zmieniający dyrektywę 2009/73/WE dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego, tak zwana dyrektywa gazowa. Porozumienie międzyinstytucjonalne w sprawie projektu dyrektywy osiągnięte w trakcie trialogu w dniu 12 stycznia br. wzmacnia nadzór Komisji Europejskiej nad Nord Stream 2 oraz procesem wdrażania prawa unijnego w odniesieniu do gazociągów podmorskich. Dzięki temu, w praktyce – pomimo niemiecko-francuskiej próby zawężenia stosowania prawa UE do terytorium państwa członkowskiego i jego wód terytorialnych, przez które przebiegają gazociągi podmorskie – prawo UE stosowane będzie na całej długości tego gazociągu.

Uzgodnione w trialogu przez Radę, Parlament i Komisję porozumienie pozwala na stosowanie do gazociągów z państw trzecich najważniejszych filarów prawa UE, tj. wyznaczanie niezależnego operatora, który będzie nadzorował wysokość taryf, transparentność kosztów budowy gazociągów oraz ceny gazu przesyłanego tą drogą.

Wypracowany kompromis w sprawie dyrektywy nie zmienia negatywnego stanowiska Polski względem samego projektu Nord Stream 2, który – w naszej opinii – od początku był antyeuropejski, w dalszym ciągu mocno dzieli wspólnotę, zwiększy uzależnienie UE od rosyjskiego gazu a, po jego uruchomieniu, umożliwi Rosji pominięcie Ukrainy jako szlaku dostaw.

Obowiązkiem wynikającym z nowych przepisów jest zawarcie umowy międzyrządowej, która zagwarantuje pełne stosowanie prawa UE na całej długości gazociągu i zawierana będzie za zgodą Komisji Europejskiej. Do czasu wejścia w życie takiej umowy, projekt nie może być dopuszczony do komercyjnej eksploatacji. Należy podkreślić, że brak porozumienia co do dyrektywy oznaczałoby próżnię prawną, co oznaczałoby dalsze uprzywilejowanie nowych gazociągów z Rosji. W praktyce brak dyrektywy oznaczałby milczącą zgodę, ciche przyzwolenie, na realizację Nord Stream 2 bez nadzoru Komisji Europejskiej.

Kolejny projekt to projekt rozporządzenia PE i Rady ustanawiającego instrument „Łącząc Europę" oraz uchylającego rozporządzenie UE nr 1316/2013 i nr 283/2014, tak zwane rozporządzenie CEF.

Polska popiera kontynuację instrumentu „Łącząc Europę" w perspektywie finansowej UE w latach 20121-2027. Projekt ustala zasady finansowania inwestycji w sektorach transportu, energii i cyfryzacji, w ramach instrumentu centralnie zarządzanego przez Komisję Europejską. W ramach perspektywy finansowej na lata 2021-2027, zgodnie z propozycją Komisji Europejskiej, budżet instrumentu CEF ma wynosić 42 mld euro, na sektor energii zarezerwowane zostało 8,65 mld euro.

W zakresie sektora energetycznego wynegocjowane w grudniu 2018 r. w Radzie UE stanowisko względem projektu rozporządzenia jest zgodne z postulatami Polski, ponieważ nie będzie wykluczać możliwości wsparcia inwestycji o znaczeniu transgranicznym w sektorze gazu z CEF. Od stycznia 2019 r. trwają trialogi mające doprowadzić do porozumienia między Radą, Parlamentem a Komisją. Polska jest jednym z największych beneficjentów instrumentu „Łącząc Europę". Dofinansowaniem objęte zostały między innymi połączenia gazowe z Litwą, Słowacją czy projekt Baltic Pipe – 215 mln euro na prace budowlane. Łącznie polskie projekty w obszarze gazu ziemnego otrzymały ponad 500 mln euro. Polska zabiegała również o zapewnienie możliwości finansowania projektów przyczyniających się do większej integracji odnawialnych źródeł energii oraz projektów magazynowania energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, które są realizowane na terenie jednego państwa członkowskiego i mają transgraniczny wpływ, co znalazło odzwierciedlenie w obecnym projekcie rozporządzenia. Polska podnosiła także postulat umożliwienia finansowania na roboty budowlane projektów elektrowni wodnych szczytowo-pompowych, będących magazynami energii. Pozostawienie możliwości finansowania dla instalacji magazynujących energię jest uwzględnione w aneksie rozporządzenia w części czwartej.

Dziękuję za uwagę.

**Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):**

Bardzo dziękuję, panie ministrze.

Otwieram dyskusję.

Czy są pytania?

Nie widzę.

Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia do wiadomości informacji?

Nie widzę.

Stwierdzam, że **Komisja przyjęła do wiadomości informację o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów ustawodawczych UE oraz projektów aktów podejmowanych na podstawie art. 352 ust. 1 Traktatu o Funkcjonowaniu UE na posiedzeniu Rady ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii 4 marca 2019 r. w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach w trybie art. 11 ust. 1 ustawy**.

Na tym zamykam rozpatrywanie pkt II.

Przechodzimy do pkt III, czyli rozpatrzenia w trybie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 r. informacji o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Środowiska (5 marca 2019 r.) w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach.

Informuję państwa, że w agendzie Rady znajduje się dokument o sygnaturze COM(2019) 38, który nie był jeszcze rozpatrywany przez naszą Komisję. Rząd jest reprezentowany przez pana ministra Grzegorza Witkowskiego, podsekretarza stanu w Ministerstwie Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej, oraz pana ministra Sławomira Mazurka, podsekretarza stanu w Ministerstwie Środowiska.

Bardzo proszę panów ministrów o przedstawienie stanowiska RP, bardzo proszę.

**Podsekretarz stanu w Ministerstwie Środowiska Sławomir Mazurek:**

Wysoka Komisjo, posiedzenie Rady UE ds. Środowiska, które odbędzie się 5 marca w Brukseli, dotyczy spraw, które głównie dotyczą kompetencji pana ministra Grzegorza Witkowskiego w zakresie przedmiotowych aktów prawnych. Postaram się przedstawić jedynie kluczowe informacje dotyczące przebiegu posiedzenia Rady, następnie oddam głos panu ministrowi Witkowskiemu.

Pierwszy punkt to wniosek rozporządzenia PE i Rady w sprawie minimalnych wymogów dotyczących ponownego wykorzystania wody. Ogólnym celem rozporządzenia jest zmniejszenie niedoborów wody w całej UE w ramach procesu przystosowania się do zmian klimatu, przede wszystkim, poprzez zwiększenie wykorzystania wody, odzyskiwania i między innymi do nawadniania w rolnictwie przy jednoczesnym zapewnieniu wysokich standardów jakości tej wody, w tym standardów zdrowotnych.

Na posiedzeniu Rady planowana jest debata polityczna ministrów dotycząca projektu rozporządzenia, które pozwala na wstępne podsumowanie dotychczasowych prac na szczeblu eksperckim w grupie roboczej oraz wyrażenie kierunkowego stanowiska ministrów na podstawie pytań przygotowanych przez prezydencję. Pytania mają być przedstawione dopiero w dniu dzisiejszym na COREPER. Prace nad projektem rozpoczęły się w czerwcu 2018 r. Ostateczne stanowisko w sprawie projektu rozporządzenia zostanie określone w instrukcji dla przedstawiciela Polski na posiedzenie Rady UE ds. Środowiska 5 marca. W chwili opracowywania informacji dla Sejmu i Senatu nie były dostępne wszystkie szczegóły dotyczące debaty politycznej ministrów.

Dotychczasowe stanowisko Polski w sprawie przedmiotowego rozporządzenia przedstawia się następująco: Polska zgadza się ze stanowiskiem, że ponowne wykorzystanie wody jest istotnym elementem w ramach zintegrowanego podejścia w zakresie gospodarki wodnej i przyczyni się do zmniejszenia niedoboru wody w całej UE. W projekcie rozporządzenia określono cele, tj. ustanowienie minimalnych wymogów dotyczących jakości wody, monitorowanie oraz ustalenie kluczowych zadań w zakresie zarządzania ryzykiem w celu zagwarantowania, że ponowne wykorzystanie oczyszczonych ścieków będzie bezpieczne, pomoże w rozwiązaniu problemów niedoboru wody i przyczyni się do skutecznego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Niemniej jednak konieczne jest dogłębne przeanalizowanie poszczególnych rozwiązań proponowanych w niniejszym rozporządzeniu, aby zidentyfikować obszary, w których wymagane są dodatkowe wyjaśnienia ze strony ustawodawcy i uszczegółowienia czy zmiany w przepisach. Szczegółowe informacje otrzymała Wysoka Komisja w informacji rządu, natomiast w przypadku konieczności doprecyzowania, minister będzie mógł doprecyzować.

Jeśli chodzi o wniosek dyrektywy PE i Rady w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi – ogólnym celem zmiany dyrektywy z 1998 r. jest wzmocnienie ochrony ludzi przed szkodliwymi skutkami zanieczyszczenia wody pitnej i zapewnienie, aby była ona jeszcze lepszej jakości. Dyrektywa ma objąć cały proces, od ujęcia wody do kranu, włączając w to instalacje hydrauliczne, jakość wykorzystywanych materiałów. Pierwsza debata polityczna ministrów nad projektem dyrektywy odbyła się w Radzie UE ds. Środowiska 25 czerwca 2018 r., natomiast na kolejnej Radzie 28 grudnia 2018 r. prezydencja przedstawiła informację na temat stanu prac nad projektem dyrektywy. Podczas najbliższego posiedzenia Rady UE ds. Środowiska planowane jest przyjęcie podejścia ogólnego do projektu dyrektywy w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, co oznaczałoby uzgodnienie przez ministrów stanowiska UE będącego podstawą do dalszych negocjacji pomiędzy Radą i PE.

W chwili opracowania informacji dla Sejmu nadal analizowany jest tekst kompromisowy projektu dyrektywy. Zbyt duża liczba zmian wprowadzonych do tekstu projektu dyrektywy w ostatnim czasie przez prezydencję otrzymywane wątpliwości przez państwa członkowskie wobec proponowanych rozwiązań, między innymi, dotyczących minimalnych wymagań dla materiałów mających kontakt z wodą, przeznaczonych do spożycia przez ludzi a także minimalnych wymagań dla preparatów do uzdatniania wody i środków filtrujących mających kontakty z wodą, przeznaczonych do spożycia przez ludzi, wskazuje, że projekt dyrektywy nie jest jeszcze gotowy do przyjęcia przez ministrów na posiedzeniu Rady UE ds. Środowiska w postaci podejścia ogólnego.

Polska zgłasza ten problem na COREPER 14 lutego. Ostatecznie stanowisko Polski, jakie będzie przedstawione na Radzie, zostanie sformułowane w instrukcji dla przedstawiciela Polski na Radę ds. Środowiska. To stanowisko zostanie sformułowane, biorąc pod uwagę wynik posiedzenia COREPER 1 w dniu 22 lutego. Podczas tego posiedzenia zostaną podjęte decyzje odnośnie do tego, czy planowany punkt dotyczący przyjęcia podejścia ogólnego, zostanie utrzymany w porządku Rady.

Jeśli chodzi o wniosek rozporządzenia PE i Rady zmieniającego rozporządzenie w celu właściwego uwzględnienia globalnego systemu gromadzenia danych na temat zużycia paliwa olejowego przez statki to podczas posiedzenia Rady planowana jest prezentacja wniosku przez Komisję Europejską. Przedstawiciel Polski wysłucha prezentacji Komisji Europejskiej. Nie przewiduje się dyskusji w tym punkcie. Polska popiera wniosek Komisji w celu zmniejszenia obciążenia administracyjnego przedsiębiorstw żeglugowych i organów krajowych i łatwiejszego wywiązywania się z obowiązków dotyczących raportowania w ramach dwóch systemów monitorowania, raportowania i weryfikacji.

Polska stoi jednocześnie na stanowisku, że – przede wszystkim – na poziomie globalnym należy kontynuować działania zmierzające do dalszej harmonizacji wymagań wynikających z dwóch systemów monitorowania, raportowania i weryfikacji, co w jeszcze większym stopniu pozwoliłoby na zmniejszenie obciążeń administracyjnych przedsiębiorstw żeglugowych i innych podmiotów zaangażowanych w weryfikację emisji. Szczegółowe informacje otrzymała Wysoka Komisja w informacji rządu. Tak jak w poprzednim przypadku możemy doprecyzować.

Jeśli chodzi o informacje dodatkowe to Rada UE w dniu 5 marca podejmie również dyskusję na temat zagadnień związanych z długoterminową unijną strategią niskoemisyjną, semestrem europejskim oraz ramami działania UE w sprawach substancji zubażających gospodarkę hormonalną.

Bardzo serdecznie dziękuję.

**Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):**

Bardzo dziękuję, panie ministrze.

Pan minister Grzegorz Witkowski, bardzo proszę.

**Podsekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej Grzegorz Witkowski:**

Dziękuję, panie przewodniczący.

Szanowna Komisjo, niestety, jak to w przypadku Ministerstwa Środowiska bywa, zagarnęli wszystko, co mogli zagarnąć, więc mi pozostaje tylko powiedzieć, że to są niezwykle ważne dyrektywy, ponieważ Polska od dłuższego czasu, od kilku lat, zmaga się z niedoborem wody. Opracowujemy w naszym ministerstwie program małej i średniej retencji, natomiast w tym ostatnim rozporządzeniu Polska popiera wprowadzenie tego rozporządzenia, jeśli chodzi o statki, ponieważ dzięki temu rozporządzeniu zmniejszą się obciążenia administracyjne dla przedsiębiorstw żeglugowych i organów krajowych. To wszystko ułatwi wywiązywanie się z obowiązków dotyczących raportowania.

Jeśli będą jakieś pytania to chętnie odpowiem.

Dziękuję.

**Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):**

Bardzo dziękuję.

Otwieram dyskusję.

Czy są pytania?

Bardzo proszę, pani przewodnicząca Pomaska.

**Poseł Agnieszka Pomaska (PO):**

Panowie ministrowie, w zasadzie do pana ministra z resortu środowiska mam pytanie odnośnie do dokumentu COM 337.

Po pierwsze – prośba, żeby przekazać nam to stanowisko po posiedzeniu COREPER, o którym pan wspomniał, że będzie 22 lutego, żebyśmy wiedzieli, jakie jest stanowisko, bo, rozumiem, że go nie ma. W dokumencie, który od państwa otrzymaliśmy, jest taka uwaga, że Polska proponuje, aby wprowadzić opcję *opt-out*, która pozwoli niektórym krajom członkowskim nie ponosić kosztów finansowych związanych z wdrożeniem zmian instytucjonalnych i administracyjnych. Chodzi, jak rozumiem, dokładnie o ponowne wykorzystanie wody.

Zgodzę się co do tego, że wydłużenie okresu dostosowania powinno być dłuższe, natomiast pytanie, czy my nie powinniśmy myśleć w tych kategoriach, że docelowo wszystkie oczyszczalnie czy wszystkie instytucje powinny wodę ponownie wykorzystywać. Czy nie

powinniśmy mieć takiego długofalowego celu, nawet jeśli u nas ten proces byłby dłuższy, bo zakładanie od razu, że musimy mieć *opt-out* i w to nie wchodzimy, wydaje mi się nieidące z duchem czasu.

Dziękuję.

**Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):**

Bardzo dziękuję.

Czy ktoś z państwa posłów chce jeszcze zabrać głos?

Nie widzę.

Bardzo proszę, panie ministrze.

**Podsekretarz stanu w MŚ Sławomir Mazurek:**

Żeby nie było tak, jak powiedział pan minister, oddam głos mojemu koledze z MGMiŻŚ.

**Podsekretarz stanu w MGMiŻŚ Grzegorz Witkowski:**

Pani przewodnicząca, absolutnie potrzeba jest długofalowej strategii, długofalowej koncepcji raczej finansowania i pomocy finansowej dla oczyszczalni ścieków i wszystkich dystrybutorów wody, jeśli chodzi o przyjęcie tej dyrektywy, natomiast nie jesteśmy w stanie skoordynować i zmusić wszystkie oczyszczalnie i dystrybutorów wody do wprowadzenia tego w tak szybkim tempie. Dlatego jest ten *opt-out*, chcemy zachować taką opcję, żebyśmy mogli dostosować wszystkie sprawy do tych wymagań. Każdemu zależy na tym, żeby tę wodę wykorzystywać, ponieważ ona teraz jest w sposób bezsensowny marnotrawiona. Jeśli można ją wykorzystać dla rolnictwa czy dla innych funkcji, to będziemy to konsekwentnie realizować.

Natomiast potrzebujemy czasu, ciężko powiedzieć, jaki to jest przedział czasowy, natomiast podczas negocjacji MŚ będzie tę opcję miało w instrukcji szczegółowej na to spotkanie.

Dziękuję.

**Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):**

Bardzo dziękuję.

Stwierdzam, że Komisja rozpatrzyła informację o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE oraz projektów aktów przyjmowanych na podstawie art. 352 ust. 1 Traktatu o Funkcjonowaniu UE na posiedzeniu Rady ds. Środowiska (5 marca 2019 r.) w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach w trybie art. 11 ust. 1 ustawy. Komisja postanowiła nie zgłaszać uwag do dokumentów o sygnaturze COM(2018) 337 oraz COM(2017) 753, natomiast w stosunku do dokumentu o sygnaturze COM(2019) 38 Komisja postanowiła nie zajmować stanowiska.

Na tym zamykam rozpatrywanie pkt III.

Przechodzimy do pkt IV, czyli rozpatrzenia w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. Sprawozdania Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady: UE i porozumienie klimatyczne z Paryża – podsumowanie postępów na konferencji COP w Katowicach (wymagane na podstawie art. 21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji na poziomie krajowym i unijnym, mających znaczenie dla zmiany klimatu, oraz uchylającego decyzję nr 280/2004/WE) (COM(2018) 716 wersja ostateczna) i odnoszącego się do niego stanowiska rządu.

Rząd jest reprezentowany przez pana ministra Michała Kurtykę, sekretarza stanu w Ministerstwie Środowiska. Bardzo proszę pana ministra o wprowadzenie do tematu.

**Sekretarz stanu w Ministerstwie Środowiska Michał Kurtyka:**

Bardzo dziękuję, panie przewodniczący.

Szanowni państwo, mamy przed sobą dokument, który był opublikowany na kilka dni przed COP, w związku z tym on do pewnego stopnie mógłby być uzupełniony tymi wydarzeniami, które miały miejsce na COP, on przygotowywał COP. To jest taki dokument, który ma charakter regularny i Komisja takie sprawozdanie z postępu działań na rzecz klimatu przedstawia rok rocznie.

Sprawozdanie składa się z wielu części, dotyczących między innymi wypełniania międzynarodowych zobowiązań UE, emisji w ramach systemu ETS, emisji w ramach wspólnego wysiłku redukcyjnego, również aspektów użytkowania gruntów, zmian użytkowania gruntów, leśnictwa. Podnosi również kwestie zmian w ustawodawstwie unijnym, kwestie finansowania działań związanych z klimatem, przystosowywania się do zmian klimatu, jak również aspekty międzynarodowej współpracy podejmowane na poziomie UE.

Przedstawione w tym sprawozdaniu informacje są w znacznej części, po prostu, opisem realizacji i rozwoju polityki klimatycznej. Po części też to sprawozdanie wykracza poza ramy przyjętych już rozwiązań i obejmuje działania podjęte w 2018 r.

To, co jest – myślę – najważniejsze (nie wchodząc w szczegóły samego dokumentu) to jest fakt, że nie ma on charakteru wiążącego. Jak pokazują wcześniejsze doświadczenia, Komisja Europejska może jednak chcieć wyciągnąć wnioski i widzieć w tym dokumencie podstawę do przygotowywania aktów prawnych, mających na celu na przykład działania w zakresie wdrażania, implementacji porozumienia paryskiego do legislacji unijnej, kolejną reformę systemu EU-ETS lub też dyskusję na temat długookresowej polityki po 2030 r. z perspektywą 2050 r. To jest dyskusja, która czeka nas w tym roku, więc myślę, że ten dokument Komisji w pewnym sensie przygotowuje taką dyskusję na forum unijnym.

Rząd zasadniczo zgadza się z szeregiem informacji zaprezentowanych w sprawozdaniu, natomiast jeszcze raz podkreślamy, że nie ma to charakteru podstawy dla konstruowania następnych aktów prawnych. Są tutaj również pewne szacunki Komisji Europejskiej odnośnie do konsekwencji już przyjętego prawodawstwa unijnego, jakiego typu łączny poziom obniżenia emisji gazów cieplarnianych to powoduje, natomiast przełożenie tego na język aktów prawnie wiążących, to jest dyskusja, która nas będzie czekała w 2019 r.

Tyle może tytułem wstępu, jeżeli chodzi o ten dokument.

Jestem do dyspozycji w kwestii pytań i dyskusji.

**Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):**

Bardzo dziękuję.

Sprawozdawcą do tego dokumentu jest pani poseł Beata Mateusiak-Pielucha, bardzo proszę panią poseł o zabranie głosu.

**Poseł Beata Mateusiak-Pielucha (PiS):**

Szanowni państwo, w omawianym sprawozdaniu przedstawiono bieżące dane o emisjach gazów cieplarnianych oraz omówiono postępy w ochronie klimatu i redukcje emisji uzyskane przez kraje UE. Intensywność emisji tych gazów w unijnej gospodarce, definiowana jako stosunek emisji do produktu krajowego brutto, zmniejszyła się prawie o połowę. Szacuje się, że udział UE w globalnej emisji $CO_2$ spadł z prawie 20% w 1990 r. do prawie 10% w 2016 r. Oczekuje się, że nadchodzących dekadach udział emisji UE w całkowitej puli nadal będzie spadać. Podpisując porozumienie paryskie, później jakby powielone na konferencji COP w Katowicach, Unia zobowiązała się do redukcji emisji gazów do 2030 r. o co najmniej 40%. W kuluarach, to chyba pan minister potwierdzi, mówi się nawet o 45% w stosunku do poziomu z 1990 r.

W sprawozdaniu przedstawiono analizę odnoszącą się między innymi do takich zagadnień jak uwzględnienie polityki klimatycznej w budżecie UE. Unia założyła, że w latach 2014-2020 co najmniej 20% jej budżetu, to jest realnie około 200 mld euro, będzie przeznaczane na te cele. Ocena funkcjonowania handlu emisjami – z jednej strony droższa energia i produkcja w wielu dziedzinach, z drugiej wpływy do budżetu ze sprzedaży emisji, wdrażanie strategii przystosowania się do zmian klimatu oraz udział UE w wysiłkach globalnych.

Konsekwencją realizacji aż tak ambitnej polityki (wielu uważa, jak prezydent Stanów Zjednoczonych, że aż za ambitnej) będzie włączenie celów klimatycznych do polityki sektorowej, na przykład polityki rolnej, badawczej, przemysłowej czy zagranicznej. W obszarze polityki spójności planowane jest zwiększenie znaczenia kryteriów klimatycznych przy podziale środków unijnych. W polityce energetycznej priorytetem będzie promocja

niskoemisyjnych technologii, integracji rynków energii i zwiększanie efektywności energetycznej.

Istotne konsekwencje będą niosły obowiązujące już zmiany w systemie handlu emisjami. Skutkiem tych zmian jest wzrost cen uprawnień do emisji $CO_2$, który zaznaczył się trzykrotnym wzrostem ceny w 2018 r., gdzie cena za emisję tony $CO_2$ skoczyła do 24 euro. Ma to bardzo złe konsekwencje, na przykład, dla producentów energii. Dochodzi do kuriozalnej sytuacji, że niektórym producentom bardziej opłaca się handel prawami do emisji niż sama produkcja, rodzi się więc rynek spekulacyjny prawami do emisji. Z drugiej strony wzrost cen uprawnień do emisji $CO_2$ prowadzi do zwiększenia wpływów budżetowych.

Rząd, w swoim stanowisku wskazuje, że zakres tematyczny sprawozdania Komisji wykracza poza ramy już wdrażanych polityk i,że nie rodzi on tak naprawdę skutków prawnych. Przedstawione sprawozdanie ma jedynie charakter informacyjny. Jego przyjęcie nie spowoduje skutków prawnych. Ma być podstawą do dyskusji na temat unijnych działań i planów.

Dziękuję.

**Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):**

Bardzo dziękuję.

Otwieram dyskusję.

Czy ktoś z państwa chce się wypowiedzieć?

Bardzo proszę, pan poseł Protasiewicz.

**Poseł Jacek Protasiewicz (PSL-UED):**

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący, ja tylko z pytaniem do pana ministra Kurtyki.

Mając świadomość, że to jest dokument na poziomie opisowym, a nie legislacyjnym, ale zapowiadający legislację, więc w kontekście tego, o czym mówiła pani poseł, że planowane jest powiązanie wielkości funduszy europejskich dla krajów z realizacją celów polityki klimatycznej – czy są jakieś wstępne szacunki dokonane przez rząd polski, jakie to może mieć konsekwencje dla naszego kraju, biorąc pod uwagę dosyć konserwatywne (tak to nazwijmy) podejście polskiego rządu do polityki klimatycznej, do celów, które UE sobie stawia.

Dziękuję.

**Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):**

Bardzo dziękuję.

Czy jeszcze ktoś z państwa posłów chce zadać pytanie?

Jeżeli nie, to bardzo proszę pana ministra.

**Sekretarz stanu w MŚ Michał Kurtyka:**

Bardzo dziękuję.

Rzeczywiście, to jest tak, jak pani poseł była łaskawa to przedstawić i pan poseł podnieść – 25% funduszy unijnych w następnej perspektywie ma być przeznaczanych na politykę klimatyczną szeroko pojętą, to znaczy, że w obrębie również polityk sektorowych, na przykład w obrębie wspólnej polityki rolnej, część środków ma być dedykowana na aspekty związane z adaptacją, przygotowaniem się do zmian klimatu.

Tak, że to jest, myślę, pytanie, które dotyczy bardzo wielu obszarów, bardzo różnych, planowania polityki państwa na najbliższych wiele lat. Nie ma, według mojej wiedzy, jeszcze bardzo konkretnych przesądzeń, w jaki sposób miałoby to oddziaływać na rekonstrukcję funduszy strukturalnych i ich celów, niemniej jednak z naszej perspektywy należy już dzisiaj planować i brać pod uwagę ten aspekt rosnącego znaczenia polityki klimatycznej w przekrojowych politykach prowadzonych w ramach UE.

Dziękuję bardzo.

**Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):**

Bardzo dziękuję.

Czy jest sprzeciw wobec decyzji Komisji o przyjęciu do wiadomości informacji dotyczącej tego dokumentu?

Nie widzę.

Stwierdzam, że **Komisja przyjęła do wiadomości informację rządu na temat dokumentu o sygnaturze COM(2018) 716 i odnoszące się do niego stanowisko rządu**.

Stwierdzam, że Komisja przyjęła powyższą konkluzję – na tym zamykam rozpatrywanie pkt IV.

Przechodzimy do pkt V, czyli rozpatrzenia w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. Sprawozdania Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie rozwoju produkcji białek roślinnych w Unii Europejskiej (COM(2018) 757 wersja ostateczna) i odnoszącego się do niego stanowiska rządu.

Rząd jest reprezentowany przez pana ministra Szymona Giżyńskiego, sekretarza stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi – bardzo proszę pana ministra o wprowadzenie do tematu.

**Sekretarz stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Szymon Giżyński:**

Dziękuję.

Szanowny panie przewodniczący, szanowna Komisjo, ponieważ stanowisko rządu do sprawozdania Komisji Europejskiej dla Rady i PE nie dotyczy tak do końca, tak jak to było oczekiwane, planu działania przygotowanego przez Komisję Europejską, lecz jest tak naprawdę czymś pośrednim między sprawozdaniem a relacja ze stanu faktycznego i jednocześnie ów dokument ma charakter pozalegislacyjny, co jest formalnie ważnym dopełnieniem.

Pragnę również przekazać informację, znaną szanownym państwu, ale ważną, że 16 stycznia br. rządowy Komitet do Spraw Europejskich przyjął stanowisko rządu i ono właśnie, ze względów podanych wcześniej, ma charakter poznawczo wtórny, natomiast jest grzecznościowo kurtuazyjne w stosunku do tego, co trzeba było tutaj oceniać i do czego się odnosić.

Zgodnie z tym stanowiskiem, Polska – oczywiście – docenia rozpoczęcie wspólnej dyskusji nad problemem, jakim jest deficyt białka roślinnego w produkcji paszowej w UE, w związku z tym popieramy wszelkie działania Komisji Europejskiej – i te projektowane, i te do tej pory stosowane, z nadzieją, że tych projektowanych i wdrożonych będzie jednak znacznie więcej, bo deficyt jest czymś, co doskwiera także w przypadku realiów polskiego rolnictwa. tak że popieramy te wszystkie wysiłki na rzecz zwiększenia produkcji roślin białkowych a, tym samym, zmniejszenia uzależnienia UE od soi, GMO, w konsekwencji również od ograniczenia deficytu białka paszowego.

Na zakończenie podam tylko, że są to liczby w dalszym ciągu wysokie, przemawiające do wyobraźni. UE potrzebuje rok w rok 26 mln ton śruty sojowej, około 2 mln 300 tys. ton śruty słonecznikowej i prawie 1,5 mln tony śruty rzepakowej. W odniesieniu do takich wielkości poszczególnych składników deficytu problem się obraca. Najważniejsze, co miałem tutaj do powiedzenia z punktu widzenia formalnego, czyli przytoczyłem stanowisko rządu, do czego byłem poprzez zawartą rekomendację, także w wystąpieniu pana przewodniczącego, upoważniony.

Dziękuję uprzejmie.

**Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):**

Bardzo dziękuję, panie ministrze.

Sprawozdawcą do tego dokumentu jest pan poseł Kazimierz Gołojuch – bardzo proszę pana posła o zabranie głosu.

**Poseł Kazimierz Gołojuch (PiS):**

Bardzo dziękuję, panie przewodniczący.

Wysoka Komisjo, panie ministrze, szanowni państwo, tak jak pan minister powiedział, omawiane sprawozdanie zawiera wiele istotnych informacji na temat znaczenia, skali produkcji i wykorzystania białek roślinnych w UE. W sprawozdaniu uwzględniono wszystkie te rośliny, które zawierają ponad 15% białka, w tym niektóre rośliny oleiste, takie jak rzepak, nasiona słonecznika oraz rośliny bobowate, czyli rośliny strączkowe uprawiane na nasiona, tak jak fasola, groch, soczewica, łubin oraz soja. Jak wynika

z przedłożonego sprawozdania, wszystkie te rośliny dostarczają około jednej czwartej całkowitej podaży surowego białka roślinnego w UE.

Jeśli chodzi o rynek białek roślinnych w UE to głównie rynek, który potrzebuje tego białka na pasze, przy czym 35% tego rynku stanowią mieszanki paszowe dla drobiu, 33% dla trzody a 28% dla przeżuwaczy, czyli bydło, owce i kozy. Szczególnie ważnym składnikiem mieszanek paszowych jest śruta sojowa z uwagi na dużą zwartość, bo 40%, białka. I tutaj, tak jak pan minister powiedział, ta samowystarczalność UE jest słaba, bo wynosi tylko 5% zapotrzebowania. Głównymi producentami soi w UE są Włochy, Francja i Rumunia.

Na uwagę zasługuje również fakt, że w UE widoczne są dążenia do ograniczenia białka paszowego pochodzenia z roślin genetycznie modyfikowanych, głównie soi. W Polsce obszar paszowy, jeśli chodzi o rośliny ekologiczne strączkowe, wzrósł w ciągu trzech ostatnich lat o 29%. To są dobre dane. Jest to najwyższy współczynnik wzrostu powierzchni tych upraw spośród wszystkich państw unijnych. Ponadto sprawozdanie zawiera bardzo ważne dane o korzyściach z uprawy roślin bobowatych, bowiem rośliny bobowate, czyli rośliny strączkowe, uprawiane są jako rośliny, które nie są wymagające, ale również wzbogacają glebę.

Konkludując – z tego sprawozdania wynikają dwie sprawy, że powinniśmy zwiększyć powierzchnię upraw roślin strączkowych w UE (żeby powoli stawać się samowystarczalnymi) i, że powinniśmy ograniczać ilość soi modyfikowanej genetycznej sprowadzanej z krajów trzecich.

Dziękuję bardzo.

**Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):**

Bardzo dziękuję posłowi sprawozdawcy.

Otwieram dyskusję.

Czy ktoś z państwa chce się wypowiedzieć odnośnie do tego dokumentu?

Jeżeli nie, to zapytam, czy jest sprzeciw wobec decyzji Komisji o przyjęciu do wiadomości informacji dotyczącej tego dokumentu?

Nie widzę.

Stwierdzam, że **Komisja przyjęła do wiadomości informację rządu na temat dokumentu o sygnaturze COM(2018) 757 i odnoszące się do niego stanowisko rządu**.

Na tym zamykam rozpatrywanie pkt V.

Przystępujemy do spraw bieżących.

Kolejne posiedzenie Komisji odbędzie się jutro o godzinie 12.00 w tej sali. Przypominam też o posiedzeniu podkomisji do spraw wykorzystania środków UE, które odbędzie się jutro o godzinie 9.15, również w tej sali.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos?

Nie widzę.

Na tym zamykam rozpatrywanie pkt VI. Informuję, że porządek dzienny został wyczerpany.

Protokół dzisiejszego posiedzenia będzie wyłożony do przejrzenia w sekretariacie Komisji w Kancelarii Sejmu.

Zamykam posiedzenie Komisji.